

De första kristna stött på organisatoriska utmaningar ganska tidigt. De förstod att enhet var viktig och satsade på att dela resurser med varandra men att dela resurser är inte lätt när "familjen" eller "enheten" fördubblade i storlek och växte mycket och snabbt. När tillväxt sker snabbt och stort tryck sätts på ett plagg eller en struktur, är det vanligtvis längs sömmen eller vid skarvarna som håller olika delar tillsammans att enheten spricker. I den tidiga kyrkan var sömmarna eller skarvarna skillnader som olika etniciteter och språk i förhållande till status i gruppen. När vi försöker göra saker tillsammans, kan till synes små olikheter skapa stora frågor.

Vilka skillnader har du mött och uppskattat i kristna från olika bakgrunder?

Läs Apg. 6:1-15

Vad bråkade de troende om?

Hur hanterade lärjungarna dispyten?

Varför tog inte apostlarna över situationen själva?

De sju som valdes till diakon (tjänare) hade gott anseende, och var fyllda av ande och vishet. Stefanos beskrevs dessutom som en man fylld av tro och helig ande. Dessa egenskaper låter mer "andlig" än praktisk. Varför är sådana egenskaper nödvändiga när man ska ha omsorg för människor av olika bakgrund där spänningar och avundsjuka?

Jerusalem var både en kultur av djup tradition och en internationell blandning av judar från över hela världen. Judar som föddes och växte upp in Palestina talade Arameiska och kallades för infödda judar eller hebréer. Judar som kallades grekisktalande kom från övriga delar av världen till Jerusalem och betraktades som Hellenistisk eller påverkad av både judisk och grekisk kultur.

Vilka skiljelinjer, spänningar och avundsjuka har vi upplevt i kristna församlingar?

Vad kan vi lära om hur man brygger över divisioner från Apg 6:1-6?

Hur blev lösningen som Gud ledd Apostlarna att upprätta en välsignelse till den tidiga kyrkan?

Stefanos var en av de sju diakoner som valdes och nämndes speciellt. Vad gjorde han utöver att dela ut mat? (v.8-10)

Vad blev Stefanos anklagade för? (v.9-14)

Vad hände med Stefanos utseende när hans fiender gav sina anklagelser inför rådet?

Eftersom det inte är så sannolikt att alla där hade någon gång sett en ängel, vad kan menas med den beskrivningen? Vad kan det säga till oss om Stefanos känslotillstånd?

Samma egenskaper som gjorde Stefanos lämplig för tjänst som diakon utrustade honom att möta förföljelsen han mött. Vilka egenskaper nämndes om honom igen?

Har ni någonsin mött fel anklagelser? Hur kan vi förbereda oss själva för att möta liknande situationer "med ett ansikte som en ängel"?